Р Е Ш Е Н И Е
№ 43959

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова
ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9239** по описа за **2026** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на Автомобилен спортен клуб „В. Р. Т. СДРУЖЕНИЕ“, представлявано от С. И. В. /уточнителна молба от 04.09.2026г./, срещу Решение № 2333/24.06.2025г., постановено по НАХД № 11963/2025г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 0060982/21.11.2023г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. С ЕФ на касатора, на основание чл.638, ал.4 вр. чл.638, ал.1, т.2 вр. чл.461, т.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ.
Жалбоподателят моли за отмяната на обжалваното решение като неправилно – постановено при допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Съдът не съобразил, че е налице неяснота относно фактическия състав на вмененото нарушение. Описаното от фактическа страна според касатора не съответства на разпоредбата на чл.638, ал.4 КЗ. Твърди се, че ЕФ не отговаря на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП, тъй като не съдържа фактология. Липсата на застраховка „гражданска отговорност“ била установена впоследствие чрез справка в Гаранционния фонд, а не към момента на заснемане на автомобила с АТСС. При това положение следвало да се състави АУАН и въз основа на него да се издаде наказателно постановление. Издаването на ЕФ според касатора представлява съществено процесуално нарушение. Освен това с АТСС били заснети две нарушения – освен процесното и управление с

превишена скорост, като касаторът не разбрал за кое от двете е наказан с процесния ЕФ, с което било нарушено правото му на защита. В съдебно заседание направеното искане се поддържа чрез адв.В., която претендира и присъждане на направените разноски.
Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебно заседание. От процесуалния му представител са депозирани писмени бележки, в които се мотивира становище за неоснователност на обжалването. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а в условията на евентуалност е заявено възражение за прекомерност на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за законосъобразност на атакувания съдебен акт.
Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:
Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.
Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.
След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:
Касаторът към 21.11.2023г. е собственик на лек автомобил „М. Е 200“ с рег. [рег.номер на МПС] . На посочената дата около 14,06 часа автомобилът се движел в [населено място] по Околовръстен път до номер 333 с посока на движение от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведено с пътен знак В26. В посочения участък било разположено АТСС CORDON M2 за осъществяване на контрол за спазване на скоростния режим. При преминаване на автомобила същият е заснет от АТСС като впоследствие е установено, че към тази дата за него няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.
За извършеното нарушение бил издаден процесният електронен фиш, който съдът е приел за законосъобразен като е посочил, че разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП урежда възможността за нарушения, установени и заснети с АТСС, за които не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки, отговорността да се реализира посредством налагането на санкция с ЕФ. В решението са обсъдени възраженията на касатора, релевирани и пред въззивната инстанция.
Настоящият състав споделя изцяло направените в мотивите на обжалваното решение изводи и препраща към тях на основание чл.221, ал.2 АПК. Намира, че нарушението е ясно и точно описано, както е посочил и решаващият съд, така че не възниква съмнение за какво точно е ангажирана отговорността на касатора, съответно възражението му за нарушено право на защита е неоснователно. Невярно е твърдението му, че в ЕФ е описано нарушение, изразяващо се в превишение на разрешената скорост на движение. Описанието относно установяването на нарушението, а именно посредством АТСС за контрол на скоростта, е част от фактическата обстановка, дължима на основание чл.189, ал.5 ЗДвП. В този смисъл и възраженията на касатора са вътрешно противоречиви. Както се посочи, реквизитите на ЕФ са разписани в цитираната разпоредба, ЕФ не е наказателно постановление, поради което и разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН, регламентиращи реквизитите на АУАН и НП са неприложими и не могат да бъдат нарушени в процесния случай.
С оглед изложеното настоящият състав приема, че не са налице допуснати процесуални нарушения при установяване на нарушението, съответно то е безспорно доказано.

Законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора за неизпълнение на задължението по чл.483, ал.1, т.1 КЗ, а именно да сключи договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за притежаваното превозно средство, регистрирано на територията на Република България, което не е спряно от движение.
По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.
При този изход на делото на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в минимален размер, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.
Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2333/24.06.2025г., постановено по НАХД № 11963/2025г. по описа на Софийски районен съд.
ОСЪЖДА Автомобилен спортен клуб „В. Р. Т. СДРУЖЕНИЕ“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 66,48 евро, представляваща разноски по производството.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: 1. 2.